

Bài văn mẫu: Phân tích tình yêu đôi lứa trong Bài thơ số 28 Văn 11 tuyển chọn, hay nhất sẽ giúp các em học sinh đưa ra các lập luận, lý lẽ chính xác và ý nghĩa nhất để hoàn thành xuất sắc bài viết của mình.

Bài văn mẫu số 1: Phân tích tình yêu đôi lứa trong Bài thơ số 28

Đất nước Ấn Độ - ai mà không nghe, không biết dù chỉ một lần về xứ sở thiêng liêng đầy huyền bí ấy. Mỗi chúng ta, ai đã từng thưởng thức những cuốn phim Ấn Độ? Có lẽ khi xem bộ phim "Truyện thuyết tình yêu" chúng ta sẽ thấy được xứ sở lạ lùng ấy. Đó chỉ dừng lại ở một lĩnh vực điện ảnh nhưng khi bạn ngâm nga đôi vần thơ của thi sĩ vĩ đại Tago - vị thánh sư trong trái tim người Ấn - thì cuộc sống, tình yêu đã trở thành một giai điệu tuyệt vời - một thứ "tôn giáo con người" kì diệu nhất! Tình yêu lứa đôi trong thơ Tago đã vượt lên trên mọi bờ cõi đời thường, nó đã nhuộm màu linh thiêng huyền bí mang đậm sắc thái, phong vị của riêng con người Ấn Độ. Bài thơ số 28 thực sự là khúc ca ngân vang, êm dịu nhất cho tình yêu đôi lứa cho tình yêu rộng mở, bao la trong trái tim thiên tài Tago.

Mở đầu bài thơ, Tago đã để ngòi bút thiên tài của mình như sóng dậy, tràn tuôn với lời thơ tình tứ nhất:

Đôi mắt bạn khoả của em buồn

Đôi mắt em muốn nhìn vào tâm tưởng của anh

Ở khúc dạo đầu, "đôi mắt" tình yêu đã hiện diện ra. Phải chăng, Tago muốn lấy "hàng số chung" của tâm hồn thay ngôn ngữ? Không là "đôi mắt sáng ngời, để nhìn đời và để làm duyên", đôi mắt em lại băn khoăn muốn nhìn vào "tâm tưởng của anh". Cái buồn từ đôi mắt ấy nói hộ em biết bao điều. Em muốn tin anh lắm, nhưng em rất sợ anh dối gian em. Em muốn được hiểu hết ngõ ngách hồn anh, tâm tưởng anh. Điều đó có được chăng? Em cố gắng kiểm soát cái biên giới vô hình ấy:

Như trăng kia muốn vào sâu biển cả

Cái khát vọng cùng được hòa nhập tâm hồn, được sống trong anh cứ quẩn quýt, ràng buộc lấy em. Sự khát vọng hòa nhập tình yêu ấy được tác giả nâng lên tâm cao vũ trụ. Như vàng trăng lặn sâu và biển cả, đại dương với muôn ngàn con sóng yêu thương rì rào vô tận. Trăng như ghì lấy đại dương, dù rất nhỏ bé trước đại dương nhưng sức lay động kết dính thật kì diệu. Nhưng cái trần trở của đôi lứa yêu nhau không chỉ là những trách móc, hờn ghen, những băn khoăn ấy mà dường như sự nghịch lí lạ lùng.

Anh không giấu em một điều gì

Chính vì thế mà em không biết gì tất cả về anh

Chính vì quá yêu em, yêu em mãnh liệt mà em nghi ngờ anh. Cái nghịch lí này phải chăng chỉ có ở tình yêu? Làm thế nào để em hiểu anh đây? Đọc câu thơ trên tác hình dung ra ngay người con trai đang thì thầm tâm sự. Tình yêu có ngôn ngữ riêng của nó. Dẫu em không nói ra nhưng đâu cần phải nói mà: Ánh mắt là ngôn ngữ chân thành nhất trong tình yêu (Sêxpia) thì anh cũng đọc được ở đáy mắt em một đôi lời thầm thì, ánh mắt ấy như rực sáng trong anh một ngọn lửa

khát vọng yêu đương, hòa hợp tâm hồn. Anh sẽ là biển cả trùng dương con sóng vỗ, ru hồn mảnh trăng bằng đọt sóng ngân nga, êm dịu. Như để phơi bày cả tâm hồn mình cho người yêu, nhân vật "anh" trữ tình này ví mình như viên ngọc, đóa hoa, và khát vọng được dâng tặng cho nữ thần tình yêu, vị giáo chủ nhỏ bé của mình:

Nếu đời anh chỉ là viên ngọc

Anh sẽ đập nổ ra làm trăm mảnh

Và xâu thành một chuỗi quà vào cổ em

Nếu đời anh chỉ là một đóa hoa

Tròn trịa, dịu dàng và bé bỏng

Anh sẽ hái nó ra để đặt lên mái tóc em

Anh nguyện là con chiên ngoan đạo của riêng em. Từ "chị" ở đây như xưng tôn giá trị của viên ngọc, của đóa hoa. Em là tác phẩm quý đẹp của thượng đế nhưng anh xin làm ngọc được "quàng vào cổ em", được là đóa hoa cài lên mái tóc như mây suối ấy, được điểm trang em lên, và tuyệt vời hơn. Đó là ước mơ khao khát trong trái tim anh. Có lẽ chỉ có đôi lứa yêu nhau, yêu nhau với tình yêu cháy bỏng, trung thành mới có được những lời thì thầm chân thành ấy. Nét tâm lí chung chẳng? Ta có lần bắt gặp trong lời hát của nhạc sĩ Trịnh Công Sơn.

Anh xin làm quán trọ để dừng chân, em ghé chơi ... Anh xin làm đá cuội và lăn theo gót hài

Nhưng lời hát này kín đáo, phảng phất tình yêu thầm lặng đơn phương. Tiếp theo lời thơ Tago như đàn, như đệm cho lời tỏ tình của chàng trai. Nhưng lúc này tâm hồn anh như bị xáo động, anh kêu vang khe khẽ:

Nhưng em ơi đời anh là một trái tim

Nào ai biết chiều sâu và bến bờ của nó

Em là nữ hoàng của vương quốc đó

Ấy thế mà em có biết gì biên giới của nó đâu

Có những chiến công ta có thể lập, có những biên giới ta có thể kiểm soát, nhưng chiều sâu và bến bờ tâm hồn mấy ai đo được. Tình yêu của anh trao em là tình "không biên giới". Trong vương quốc ấy, anh xưng tôn em là nữ hoàng đầy quyền lực. Điều đó hơn ai hết em là người hiểu được nó, và thấu suốt tình yêu của anh, nhưng... em đã làm anh thất vọng... Chỉ có riêng anh mới hiểu được tình yêu của anh sao? Và duy chỉ có anh mới hiểu em muốn nói gì với anh cơ à?

Tiếp theo sau, "anh" thiết tha bày tỏ?

Nếu trái tim anh chỉ là một phút giây lạc thú.

Nó sẽ nở ra thành một nụ cười nhẹ nhõm và em thấu suốt rất nhanh

Nếu trái tim anh chỉ là khổ đau

Nó sẽ tan ra thành lệ trong

Và lặng im phản chiếu nỗi niềm u ản

Em là tất cả tình yêu của anh. Anh không gian dối. Và anh biết em rất tinh tường. Làm sao anh có thể dối gian em. Những nỗi niềm u ản của tình yêu đơn phương hay những phút giây thỏa mãn của thứ tình yêu không đúng nghĩa sẽ một giây phút nào sẽ được lộ diện. Nhưng cả em và anh, chúng ta cùng dạo bước trong thế giới tình yêu kì diệu thiêng liêng, tình yêu song phương tuyệt đỉnh thì có thể nào chứ? Anh muốn van vì em như con chiên trước đấng cứu thế.

Nhưng em ơi, trái tim anh lại là tình yêu

Nỗi vui sướng khổ đau của nó là vô biên

Những đòi hỏi và sự giàu sang của nó là trường cửu

Trái tim anh cũng ở gần em như chính đời em vậy

Nhưng chẳng bao giờ em biết trọn nó đâu.

Tình yêu thánh thiện, tình nguyện anh đã trao tặng về em, nó vượt lên trên khái niệm của vũ trụ bao la, và anh đã tôn thờ nó, tôn thờ tuyệt đối. Tự bao giờ, trái tim anh "hướng về em một phương". Nhưng có lẽ, em sẽ chẳng bao giờ "hiểu được tình yêu của anh đâu". Phải chăng đây là điều nghịch lí cứ đeo đẳng hai ta? Lời thơ mỗi lúc như thiết tha, cháy bỏng, và kết thúc một giai điệu ái tình, nhưng âm vang hãy còn ngân đọng. Tình yêu ấy như cốc rượu tràn đầy, càng rót càng say, càng tràn đầy và càng quyến luyến, ngất ngây trong tâm hồn.

Tình yêu có những lí lẽ nông tur, vì điệu được dệt bằng ánh mắt nụ cười Tago đã thực sự sống trong tình yêu, tôn xưng tình yêu lên thành thứ tôn giáo kì diệu thiêng "Tôn giáo con người". Những tiếng nói riêng, rất riêng ấy được ngòi bút tác giả thấu suốt, phơi bày. Lời nói của em và anh là những nốt nhạc bổng trầm tạo nên giai điệu riêng của tình yêu đôi lứa. Thiên nhiên cứ như xoắn xít từng lời thơ, câu chữ, cả vũ trụ, đại dương như nói rộng ra và lặng im, ngừng thở, để đôi lứa yêu nhau thâm thì, trách hờn. Nét hờn ghét vô cớ, cái nét bần khoản từ ánh mắt là những ngôn ngữ vô thanh nhưng nên vận nên điệu, như những cánh cửa thần kì soi thấu tâm hồn họ. Tago thực sự nắm bắt những biến động của thế giới ấy. Ta đã có lần gặp "đôi mắt" ấy xuất hiện ở thơ của ông như thế:

Anh là con chim quen sống cảnh hoang vu

Đã tìm nơi mắt em khung trời của nó

Đôi mắt em là chiếc nôi buổi sáng là vương quốc của trời sao

Tiếng hát anh bay lượn lọt vào chiều sâu của đôi mắt ấy

Trên khung trời này rộng rãi cô đơn và tung cánh bay lên trong ánh mặt trời

Trong thơ Tago, tình yêu lứa đôi là âm chủ vút cao còn dàn nhạc đệm là thiên nhiên hoa cỏ, là chiều cao không gian là chiều sâu biển cả. Tất cả đã hòa kết lại thành. "Ca khúc giao duyên bất hủ. Có lẽ qua đó ta hiểu phần nào tựa đề Người làm vườn cho cả tập thơ này chăng?

Đọc bài thơ Tago, mở ra trước mắt cả một thế giới diệu kì, nâng tâm hồn ta bay bổng. Bài thơ được tạo ra từ cả một tình yêu. Có câu danh ngôn:

Tác phẩm nghệ thuật là kết quả tình yêu con người đối với cuộc sống.

Muôn thuở, tình yêu lứa đôi này sẽ sống mãi như một phép tiên, trở thành cây đời. Đọc bài thơ ấy, chúng ta có nghe chăng lời hát du dương.

Tình yêu là chiếc lá xanh, là những đám mây bông bành bành trong gam nắng

Tình yêu là những cánh chim, là tiếng hát em trong xanh êm đềm

Hãy giữ lấy tình yêu, giữ lấy mùa xuân

Vì tình yêu là chiếc lá, chiếc lá trên cành mãi màu xanh

Vì tình yêu là ánh sáng đem đến cho đời hạnh phúc mùa xuân...

Có thể chăng lấy tiếng hát này là kết thay cho ca khúc bằng thơ của Tago?

Tago sẽ là một "thánh sư" cả trong trái tim chúng ta, trong nền thơ ca thế giới. Tago ra đi vĩnh viễn nhưng tha thiết với đời với tình yêu vẫn còn đọng lại có bài thơ đến nay tôi không thể nào quên được về người.

Ta không còn nữa cây ơi

Thì xin lá mới xuân đời thay ta

Nhấn người lữ khách đi qua

Rằng thi nhân ấy đã là tình nhân

(R.Togo - Cây)

Và mãi mãi cây xanh, cây đời, cây tình yêu sẽ tiếp nhận lời nhắn nhủ tha thiết của người thi nhân thiên tài của nhân loại.

Bài văn mẫu số 2: Phân tích tình yêu đôi lứa trong Bài thơ số 28

Tình yêu luôn là đề tài hấp dẫn trong thi ca nhạc họa, bởi sự tinh tế và diệu kỳ của nó, tình yêu mang nhiều bí ẩn, mà đến những chuyên gia tâm lý tài giỏi nhất cũng chẳng thể nào giải thích được. Nắm bắt được những khía cạnh đặc sắc ấy, trong bài thơ số 28 thuộc tập Người làm vườn, Ta-go - Nhà văn hóa lớn của Ấn Độ, đã có những vần thơ hết sức nồng nàn và trong sáng để cất nghĩa cho tình yêu, như những lời tâm tình ngọt ngào của chàng trai đang yêu dành cho cô gái mình yêu.

"Đôi mắt bán khoăn của em buồn

Đôi mắt em muốn nhìn vào tâm tưởng của anh.

Như trăng kia muốn vào sâu biển cả."

Quả thực trong tình yêu đôi với bất cứ ai, đặc biệt là người phụ nữ họ luôn muốn được hiểu về người mà mình yêu, đó chính là động lực tiếp thêm niềm tin cho họ trao hết tình cảm của mình. Nhà thơ tinh tế so sánh người con gái với mặt trăng vừa sáng đẹp lại thanh cao bay bổng, đặt chàng trai với tâm hồn biển cả, sâu xa, mang trong mình nhiều bí mật mà ánh trăng dù có sáng đến mấy cũng chẳng thể nào thấu suốt. Chính bởi thế mà đôi mắt người con gái vẫn thường bán khoăn trong một nỗi buồn không tên, trong cảm giác chơi vơi thiếu an toàn. Cách so sánh này là biểu tượng cho một tình yêu đẹp để bất diệt tựa như hình ảnh thiên nhiên sóng đôi vĩnh cửu "trăng-biển" mãi mãi chẳng thể chia lìa, tiêu tan.

Để loại bỏ những mối lo ấy, chàng trai đã có lời tâm tình:

"Anh đã để cuộc đời anh trần trụi dưới mắt em,

Anh không giấu em một điều gì.

Chính vì thế mà em không biết gì tất cả về anh"

Chàng trai ấy đã sẵn sàng phơi bày tất cả những gì bản thân có trước mắt cô gái, ấy là sự hy sinh cao cả cho tình yêu, hết lòng vì tình yêu. Nhưng nghịch lý ở chỗ càng cố bày tỏ thì cô gái lại càng không hiểu và không thể hiểu thêm nữa, bởi thế giới nội tâm của một người đàn ông phong phú biết chừng nào, tất cả những gì ta có thể nắm bắt chỉ là vỏ bề ngoài, là bề nổi của một khía cạnh nào đó.

"Nếu đời anh chỉ là viên ngọc,

anh sẽ đập nó ra làm trăm mảnh

và xâu thành một chuỗi

quàng vào cổ em.

Nếu đời anh chỉ là một đóa hoa

tròn trịa, dịu dàng và bé bỏng,

anh sẽ hái nó ra đặt lên mái tóc em."

Và để chứng minh cho tình yêu sâu sắc của mình chàng trai đã đưa ra những giả thiết, nếu đời là viên ngọc quý giá, thì anh sẵn sàng đập tan nó để làm thành vòng cổ cho cô gái, để hằng ngày được kề cận cô gái. Hay nếu là một đóa hoa rực rỡ thanh cao, anh cũng tình nguyện ngắt mình xuống để điểm tô thêm cho mái tóc nàng. Vậy có thể thấy tình yêu của chàng trai là một tình yêu sẵn sàng hy sinh và làm tất cả cho người mình yêu, không màng đến bản thân. Thế nhưng tất cả chỉ là giả định, thực tế chàng trai ấy lại là một trái tim, một trái tim yêu thật nồng nàn và khó nắm bắt.

"Nhưng em ơi, đời anh là một trái tim

Nào ai biết chiều sâu và bến bờ của nó,

Em là nữ hoàng của vương quốc đó

Ấy thế mà em có biết gì biên giới của nó đâu."

Chàng trai đã thú nhận về cuộc đời mình, ấy là một trái tim vô bờ bến, cũng khẳng định cô gái là nữ hoàng duy nhất ngự trị nhưng éo le làm sao khi chính nữ hoàng cũng chẳng biết nổi biên giới của mảnh đất mình cai quản. Thật sự trái tim và tình yêu là một cái gì đó rất khó có thể giải thích và định nghĩa.

"Nếu trái tim anh là một phút giây lạc thú

Nó sẽ nở ra thành một nụ cười nhẹ nhõm

Và em thấu suốt rất nhanh.

Nếu trái tim anh chỉ là khổ đau

Nó sẽ tan ra thành lệ trong

Và lặng im phản chiếu nỗi niềm u ất."

Theo lời chàng trai, trái tim chẳng phải là "một phút giây lạc thú" dễ dàng nở ra thành "nụ cười nhẹ nhõm", cũng không phải là toàn bộ "khổ đau" để nhanh chóng tan thành "lệ trong" mà hơn hết trái tim là một cái gì đó to lớn và phức tạp hơn rất nhiều.

"Nhưng em ơi, trái tim anh lại là tình yêu,

Nỗi vui sướng khổ đau của nó là vô biên.

Những đòi hỏi và sự giàu sang của nó là trường cửu

Trái tim anh cũng ở gần em như chính đời em vậy

Nhưng chẳng bao giờ em biết trọn nó đâu"

Đúng vậy trái tim của chàng trai ấy lại là tình yêu, một trái tim ngập tràn tình yêu, với những nỗi niềm vui sướng khổ đau "vô biên" chẳng giấy bút nào kể hết. Hơn thế nữa trái tim đặc biệt ở chỗ, một khi đã yêu thì sẵn sàng đòi hỏi rất nhiều tình cảm từ đối phương, luôn có cảm giác sợ mất sợ được, và nó cũng sẵn sàng hy sinh, cho đi tất cả mà không một ai có thể đong đếm được hết. Kết lại lời tâm tình chàng trai vẫn thắm khăng định "Trái tim anh cũng ở gần em như chính đời em vậy", rằng tình yêu ấy chưa một phút một giây nào đổi thay, chỉ là cô gái ấy sẽ chẳng bao giờ nắm bắt được tất cả, bởi sự phức tạp và rắc rối mà con tim chàng trai mang lại.

Tóm lại tình yêu lứa đôi là một sự kiến tạo kỳ diệu của tạo hóa, hai người gặp nhau vốn đã là duyên có phận hay không lại là một vấn đề khác, khi mà con tim và tình yêu vẫn luôn phức tạp và nhiều cung đường lắt léo đến vậy. Điều đó đòi hỏi từ cả hai người một tâm lòng yêu thương cao cả, lòng bao dung, sự thấu hiểu đầy chân thành cho nhau, chỉ có vậy với vượt qua được cái khoảng cách vô biên mà trái tim mỗi người đem lại trong tình yêu.

Bài văn mẫu số 3: Phân tích tình yêu đôi lứa trong Bài thơ số 28

Ta- go là một nhà văn, nhà thơ lỗi lạc của Ấn Độ được độc giả trên khắp thế giới yêu mến và tôn sùng. Vào tuổi năm mươi, khi người vợ yêu dấu của ông qua đời, đã có nhiều bài thơ tình được ra đời và được đón nhận hết sức nồng nhiệt. Trong đó bài thơ số 28 trong tập thơ "Người làm vườn" là một trong những bài thơ rất được yêu thích. Bài thơ làm cho người ta quyến luyến không chỉ ở hình ảnh, ngôn từ đẹp đẽ mà còn bởi tình yêu chân thành sâu sắc cất lên từ một trái tim nồng cháy yêu thương.

Ta- go mở đầu bài thơ của mình bằng đôi mắt của người yêu:

"Đôi mắt em bấn khoăn u buồn, đôi mắt em muốn dò hỏi ý nghĩa lời anh nói, như mặt trăng muốn soi vào đáy biển."

Đôi mắt là cửa sổ tâm hồn, chỉ cần nhìn vào đôi mắt ta dường như có thể nắm bắt hết tâm tư đang xáo động của một con người. Ở đây nhìn vào mắt người yêu, chàng trai đã nhìn thấy hết những mong muốn của cô gái trong tình yêu, đó là mong muốn được hiểu rõ người mình yêu, giống như "trăng muốn soi vào tận đáy biển". Ta có thể thấy đôi mắt đẹp và sáng như trăng của cô gái là một đôi mắt đa cảm, một đôi mắt nhìn vào mà nhận thấy bao nhiêu câu hỏi thầm kín, đôi mắt ấy muốn nhìn thấu tầm sâu của đáy biển, đó chính là tâm tư rộng lớn của người yêu. Đây cũng là một mong muốn cơ bản trong tình yêu, khi yêu, ai cũng mong mình có thể hiểu rõ người mình yêu, nhưng càng mong muốn hiểu bao nhiêu lại càng cảm thấy mù mịt bấy nhiêu, bởi:

"Anh đã phơi bày trần trụi đời mình trước mắt em, anh không giấu giếm điều gì. Chính vì thế mà em chẳng biết gì về anh."

Chàng trai hiểu được mong muốn của cô gái và cũng mong muốn người yêu hiểu được mình nên không hề có ý định giấu diếm điều gì về bản thân mình. Nhưng dù là vậy, cô gái vẫn không thể nào hiểu hết được chàng trai, thậm chí là không biết gì cả. Đây là quy luật của tình yêu,

muốn hiểu nhưng mãi mãi không thể nào hiểu hết được người mình yêu. Có lẽ cũng vì đó mà tình yêu luôn là một thứ bí ẩn và thôi thúc sự khao khát tìm tòi để hiểu hơn về người yêu của mình. Sự khát khao ấy không nằm ở một khía cạnh nhỏ nào đó mà ở toàn diện, ở mọi mặt.

Và chàng trai vì mong muốn được người yêu hiểu mình hơn mà bộc lộ nguyện ước hiển dăng:

“Nếu đòi anh chỉ là viên ngọc quý anh sẽ đập ra làm trăm mảnh xâu thành chuỗi quàng vào cổ em.

Nếu đòi anh chỉ là bông hoa nhỏ bé, tròn xinh, thơm tho, anh sẽ ngắt nó ra cài lên mái tóc em.

Nhưng em ơi, đòi anh là trái tim sao biết được đâu là bờ là đáy.

Em là nữ hoàng đang trị vì vương quốc nhưng có biết gì biên giới của nó.”

Đoạn thơ lặp lại cấu trúc câu: “Nếu đòi anh chỉ là... anh sẽ” nhấn mạnh nguyện ước thiêng liêng cao cả của chàng trai trong tình yêu. Những hình ảnh đẹp đẽ được hiện ra: bông hoa, viên ngọc quý,... đó là những biểu tượng của vẻ đẹp thiên về giá trị. Chúng đều rất đáng quý, giá trị và nếu cần thì chàng trai sẵn sàng dâng hiến cho tình yêu để làm đẹp, làm vui lòng cho người yêu mình. Thế nhưng nhà thơ dùng từ “chỉ” là để biểu hiện quan điểm của mình rằng những vật chất tầm thường tuy là quý giá nhưng không thể là cứu cánh cho tình yêu.

Đó là lý do nhà thơ đi sâu vào tập trung khám phá những điều bí ẩn trong tình yêu:

“Nếu trái tim anh chỉ là phút giây sướng vui, nó sẽ nở nụ cười dịu hiền và em sẽ thấu hiểu nó rất nhanh.

Nếu trái tim anh chỉ là nỗi thương đau, nó sẽ tan thành giọt lệ phản ánh nỗi sâu thâm kín.

Nhưng em ơi, trái tim anh là tình yêu.

Niềm vui sướng và nỗi khổ đau của nó là mệnh mông, những gì tình yêu thiếu thốn và giàu có là bất tận.

Trái tim anh ở bên em như chính đòi em, nhưng có bao giờ em biết hết nó đâu.”

Lại là những câu giả định, chàng trai giả định rằng nếu tâm hồn mình chỉ là thuần túy những trạng thái đơn thuần, dễ hiểu, là giây phút lạc thú hay là khổ đau thì người yêu có thể hiểu được nó rất nhanh. Nhưng trái tim của chàng trai thì không đơn thuần như vậy, nó chứa đựng một tình yêu vô bờ dành cho cô gái, nó vừa có vui sướng, khổ đau, vừa đơn thuần nhưng lại vừa phức tạp, điều này cũng đồng nghĩa với sự trọn vẹn trong tình yêu là vô hạn, vô biên, trường kỳ, không thể đo đếm được.

Không màu mè, dụng công, Ta- go bằng tất cả sự chân thành trong tình cảm của mình để dệt nên những câu thơ tuyệt vời với những hình ảnh tuyệt diệu nhất, từ đó bộc lộ một tình yêu tuyệt mĩ khiến cho triệu trái tim độc giả phải rung lên cảm động.

CLICK NGAY vào nút **TẢI VỀ** dưới đây để tải các bài văn mẫu: Phân tích tình yêu đôi lứa trong Bài thơ số 28 Văn lớp 11 file word, pdf hoàn toàn miễn phí.